

Silkevejsdynamikken øger presset på tyskerne for at ændre politik og modernisere kapaciteten for flod- og jernbanefragt

15. nov., 2016 – Ved »Vandvej Rhinen«-begivenheden den 14. nov. i Düsseldorf, arrangeret af de fire Rhinstater Nordrhein-Westfalen, Hessen, Rheinland-Pfalz og Baden-Württemberg, talte flere af talerne om den kinesiske Silkevejsudfordring for Tyskland og Europa for at gøre deres transportinfrastruktur egnet til fremtidens fragtvolumener. Talere angreb forhindringer fra miljøbevægelsen og bureaukratiet, så vel som også forbundsregeringens inertie vis-à-vis gennemførelsen af afgørende infrastrukturprojekter, så som den længe tiltrængte fordybning af Rhinens flodleje og moderniseringen af sluserne på Rhinens bifloder.

Rhinkorridoren fra Rotterdam, Holland, og til Genova, Italien, er i færd med at blive bragt i form af hollænderne og belgierne, og schweizerne har bidraget med Gotthard-basistunnellen; det, der mangler, er en opgradering langs den tyske del, især jernbanefragtruten langs med Melleste Rhindal, hvis kapacitet er årtier bag efter nutidens krav, for slet ikke at tale om fremtidens forventede massive forøgelse af fragtvolumener. Hvis de tyske vandvejs- og jernbanekorridorer ikke opgraderes i tide, vil fragten komme ud på veje og motorveje med indbyggede, konstante trafikpropper.

På samme måde arbejder Tyskland og Bulgarien ikke på Donau-vandvejen, der ville have en betydelig kapacitet til godstransport mellem området omkring Sortehavet og

Centraleuropa, hvorimod østrigerne gør en masse, og rumænerne også for nylig er gået i gang. Også her gør østrigerne og kineserne, med projekter i flere af balkanlandene, en masse for at forbedre jernbanekorridorerne mellem den græske havn i Piræus, som Kina har investeret stort i, og Wien, men den tyske del er stadig inaktiv. Når det græske navn for skibscontainere i Piræus bliver fuldt ud operationelt, vil enorme mængder fragtvolumen søge en vej ind i Europa – hvis Donau ikke til den tid er klar, vil fragten komme ud på dårlige veje og jernbaner, som EU også har forsømt at opgradere. Igen er Kina trådt til med det, der burde have været en europæisk opgave.

Rhinen-Alperne-korridoren tegner sig i øjeblikket for 13 % af den europæiske befolkning, 19 % af europæisk BNP og behandler 1 mia. tons fragt årligt.

Kinas voksende økonomiske relationer med Peru og Chile varsler om rigdom for Latinamerika

15. nov., 2016 – Idet de citerede en nyhedsrapport i *Xinhua* i dag, rapporterer Sputnik, at kinesiske og peruvianske virksomheder har underskrevet aftaler til en værdi af \$2 mia. inden for landbrug, tekstil, medicin, metaller, mineraler og andre industrier, på sidelinjerne af denne uges APEC Forum, der begyndte den 14. nov. I underskriftsceremonien skal der have deltaget flere end 100 regeringsfolk og folk fra virksomhederne.

Aftalerne er en del af en relation mellem Kina og Peru, der er under udvikling. Kinas præsident Xi Jinping, der vil være i Peru til både et statsbesøg og for samtidig at deltage i APEC-topmødet den 19.-20. nov., før han fortsætter til Chile til et statsbesøg, vil fremme de kinesisk-peruvianske relationer, sagde den kinesiske ambassadør til Peru, Jia Guide.

»Med en investering i Peru på mere end \$14 mia., er Kina ligeledes landets største handelspartner, eksportdestination og kilde til importerede varer«, skrev Jia i en artikel, der blev udgivet i *Peoples Daily* i dag, og han tilføjede, at »flere end 170 kinesiske virksomheder har investeret og udviklet virksomheder på peruviansk jord«. Han tilføjede, at Peru er det eneste latinamerikanske land, der har etableret et omfattende, strategisk partnerskab, så vel som også en omfattende frihandelsaftale, med Kina. Fra Chile sagde udenrigsminister Heraldo Muñoz til *Peoples Daily*, at hans land forventer mere kinesisk investering og bilateralt samarbejde inden for sådanne områder som uddannelse af personel, udvikling af teknologi, rumforskning, fornybar energi og modernisering af landbrug og minedrift, blandt andre områder. Han sagde også, at Chile ser frem til, at kinesiske selskaber deltager i byggeriet af den bi-nationale Agua Negra-tunnel, også kendt som »de to oceaners tunnel«, der vil forbinde Chile med det nordlige Argentina og derfra videre frem til Atlanterhavet.

I et interview i dag med Kinas CCTV, hvor han blev spurgt om Kinas initiativ for Bæltet-og-Vejen (OBOR), understregede den chilenske ambassadør til Kina, Jorge Heine, at Latinamerika må blive en del af dette kinesiske initiativ for »yderligere at forbinde landene i det globale Syden indbyrdes« – den sydlige halvkugle. At bygge bi-oceaniske korridorer er én måde at styrke denne indbyrdes forbundenhed, sagde han.

Nej, det var ikke FBI's værk: Dette er et globalt paradigmeskift

Leder fra LaRouchePAC, 15. november, 2016 – I kølvandet på diskussionerne om fundamentalt nye amerikansk-russiske og amerikansk-kinesiske relationer mellem valgte præsident Donald Trump og den russiske og kinesiske præsident, hhv., vil vi, på Asia-Pacific Economic Conference (APEC) i Peru i denne uge, muligvis få en erstatning for Obamas fejlslagne TPP »handelsaftale« at se, og i stedet få en ny handelsaftale, der er initieret af Kina, med 19 andre lande, inkl. Trumps USA. Den støtte opbygning af et nyt, økonomisk paradigme omkring den Nye Silkevejs store, »win-win« infrastrukturprojekter, vil tage endnu et stort skridt fremad. Dette er, hvad USA må tilslutte sig, med en ny, statslig kreditinstitution, og med en ny Glass/Steagall-lov, der vil nedkæmpe Wall Street.

Helga Zepp-LaRouche, som vil tale for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomers nationale konference aftenen før APEC-konferencen, sendte dette budskab til aktivister fra New York State, der har kurs mod Washington, D.C., for at kræve Glass-Steagall:

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forloren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trump's valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil.

Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af **LaRouches Fire Love**, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

*Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.»*

Foto: USA's Capitol-bygning efter den første, omfattende restaurering i mere end et halvt århundrede. (Foto: USCapitol Flickr)

**Stræb efter lykke med
Gottfried Wilhelm Leibniz.
Mandag, den 14. november,
2016**

markerer 300-året for universalgeniet Gottfried Leibniz' død.

Gottfried Leibniz' død markerer den største, enkeltstående begivenhed i konsolideringen af 'venetiansk' imperiemagt i Storbritannien, en begivenhed, der nødvendiggjorde den Amerikanske Revolution. Fire år tidligere, i 1712, havde Leibniz en position som hovedrådgiver til Ruslands Peter den Store; som nyudnævnt Særlig Rådgiver til Kejser Karl VI; som mangeårig strateg og lærer for tronfølger i førsteposition til Storbritannien, Sophie af Hannover; hovedfilosof og diplomat for hertug Anton Ulrich, i sine bestræbelser for at afslutte den sekteriske strid i det kristne Europa og forene kirkerne; og den anerkendte leder af videnskabens fremmeste grænser – og især en leder med et epistemologisk talent for, hvordan man skal avancere disse grænser yderligere. Han havde etableret et nationalt videnskabsakademi i Berlin, initieret et andet i Wien og var i færd med at lægge fundamentet for endnu et i Skt. Petersborg. Han havde betydelige videnskabelige, diplomatiske og epistemologiske indfaldsveje ind i det franske hof og ind i Kina.

Download (PDF, Unknown)

Se video:

Leibniz' Loving Wisdom, not Russell's Evil Logic:

<https://www.youtube.com/watch?v=boJg8yASSfI>

Se også: En introduktion til Gottfried Leibniz (dansk):

del I <http://schillerinstitut.dk/si/?p=12423> og

del II <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14177>

Den Nye Silkevej kommer til Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkommande weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og

genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paulo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Ekspertter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, *»Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.«* Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, *»Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«*. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om

USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at »bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«, <https://larouchepac.com/us-joins-new-silk-road>

Dansk introduktion <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10998>

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Den Nye Silkevej kommer til Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkommande weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paulo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Eksperter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, *»Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.«* Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, *»Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«*. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at *»bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.*

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«

Dansk introduktion

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Efter Trumps valgsejr:

Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 14.
november 2016:
Efter Trumps valg: Skab en
USA-Rusland alliance,
gennemfør Glass/Steagall-
bankopdeling**

Med formand Tom Gillesberg

Europa må have en New Deal i Roosevelts tradition

12. nov., 2016 – Fortvivlelse og raseri blandt mange gennemsnitlige amerikanere over, at deres etablerede eliter har bragt Trump ind i det Hvide Hus, i en populistisk bølge, der ikke er helt forskellig fra det, der skete i mange lande under den Store Depression for 80 år siden, skriver Tysklands *Der Spiegel* i en analyse af det amerikanske valg. Forfatteren, **Thomas Fricke**, siger, at den samme tendens også er på dagsordenen i Europa, hvor Merkels og Schäubles »stabilitetsmasochisme« [sic] hersker, men faktum er, at krisens årsager ikke er blevet fjernet, kun dens symptomer. Tyskland og Europa kan lære af FDR's fremgangsmåde med New Deal: Han støttede taberne for datidens finanssammenbrud, og han mobiliserede økonomien i tre, på hinanden følgende, New Deals:

✘ Den første Deal fra 1933 og fremefter, gav beskæftigelse til 3 millioner amerikanere inden for genplantning af skov, byggeri af dæmninger og udbedring af veje og jernbaner. Landmænd fik penge til at ansætte lærere, og til jobs inden for byggesektoren, og elværker blev bygget.

I 1935 fulgte det andet program med ny lovgivning, især inden for sociale programmer.

Den tredje New Deal fra 1937 og fremefter fastlagde minimumslønnen og lancerede flere jobskabelsesprogrammer.

Fricke bemærker, at det er sandt, at de største, politiske omvæltninger i år har fundet sted med Brexit-afstemningen i U.K. og med præsidentvalget i USA – dvs., i lande, hvor det frie markedsdogme har forårsaget den største ødelæggelse

gennem virkningerne af globalisering. Men de kontinentaleuropæiske lande, hvor dette dogme er knapt så etableret, er imidlertid ikke sikret mod samme form for politiske chok. Roosevelt, skriver Fricke, havde ikke engang så stor succes, men han satte en stopper for »vanviddet med en afsindig globalisering og med et liberaliseret finanssystem«, hvilket lykkedes med at stoppe hans tids højrefløjspopulister. Det samme må ske i Europa, med en spektakulær investeringskampagne, for ligeledes at stoppe populister. Hvis dette ikke sker, vil de næste politiske chok med sikkerhed finde sted i Frankrig og Italien, og måske også i Tyskland. Tiden er ved at rinde ud, advarer Fricke.

<http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/europa-braucht-einen-new-deal-nach-dem-donald-trump-schock-a-1120757.html>

Vi må sætte dagsordenen!

USA må gå med i den Nye Silkevej.

LaRouchePAC Internationale

Webcast, 11. nov., 2016;

Leder

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; ... Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var

villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

Studievært, Matthew Ogden: Jeg håber, alle har haft mulighed for at se **specialudsendelsen efter valget**, som vi udlagde på denne webside onsdag; med direkte udtalelser fra både Lyndon og Helga LaRouche. Vi har haft mulighed for at tale med hr. LaRouche flere gange siden, inkl. for blot en time siden; og hr. LaRouche fastslår fortsat den pointe, at dette er en højst uafgjort situation; meget udefineret. Vi har endnu ikke fået de fulde fakta om, hvad implikationerne af den tiltrædende administration vil blive, men to punkter står klart. Og jeg tror, at folk meget klart har set, at dette har været en total afvisning af hele Obama-Clinton-Wall Street-apparatet, der havde overtaget det Demokratiske Parti; men også, på samme tid, det Republikanske Partis Bush-Cheney-apparat. Begge partier er nu ophørt med at eksistere i deres tidligere form, og vi befinder os i en situation internt i USA, der ikke har fortilfælde.

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; og dette punkt burde stå klart med de foregående år, der har ført frem til i dag, inklusive med Kesha Rogers' succesfulde kampagner med stor indvirkning, hvor hun har stillet op til valg til offentligt embede. Men vi har på dagsordenen sat: Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche

Politiske Aktions-komite og vore allierede.

Jeg vil gerne oplæse et kort uddrag af lederartiklen, der blev udlagt på LPAC's webside i dag, for jeg mener, at det meget klart definerer, hvad hr. LaRouches aktuelle analyse af denne situation er. Derfra går vi over til diskussionen. Overskriften lyder: **»Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring«**. Den indledes med følgende erklæring:

»Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Barack Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.«

Det fortsætter således:

»Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten.«

Dette vil vi gå meget mere i dybden med i udsendelsens løb, men denne udtalelse fortsætter med at citere nogle udtalelser af Sergej Glazjev, præsident Putins førende rådgiver; og af Chas Freeman, fremragende topdiplomat i USA's diplomati; og på

anden vis, og som nu fastslår den meget klare og korrekte pointe, at tiden nu er inde til at indse, at verden er på vej ind i et totalt nyt paradigme. Og ud over blot en detente mellem USA og Rusland, hvilket er en potentiel meget positiv udvikling, så må USA også gengælde tilbuddene fra Kina om at gå med i dette program med den Nye Silkevej, det Nye Paradigme; med at gå med i AIIB og på en meget konkret og afgørende måde gå med i den Nye Silkevej.

Vi kan meget klart definere, at hr. LaRouche er den førende statsmand på scenen i USA lige nu. De Fire nye Love, som vi gentagent har understreget i løbet af de seneste mange måneder før dette valg, er fortsat øverste punkt på dagsordenen. Denne dagsorden begynder selvfølgelig med Glass-Steagall, men programmet er i sin helhed en renæssance for USA, i traditionen efter Hamilton.

✘ Under en tidligere diskussion i dag, understregede Helga Zepp-Larouche dette brochure-tillæg, der blev udgivet af LPAC for næsten et år siden – »**The United States joins the New Silk Road**« (Se også **dansk introduktion** ved samme navn). Heri fremlægges det meget klart, hvordan USA kan tilslutte sig dette nye paradigme.

Jeg vil gerne indlede med et par uddrag af disse udtalelser, som Sergej Glazjev og Chas Freeman er kommet med, og som tydeligt taler om netop denne pointe; men der kan siges meget mere. Dette er fra et interview med Glazjev til Itar-Tass umiddelbart efter præsidentvalget: Artiklen siger:

»Ifølge Glazjev viser de amerikanske valg, at 'det amerikanske folk ikke ønsker krig. For første gang i verdenshistorien har vi chancen for at få en ny økonomisk verdensorden, uden at føre en verdenskrig.'«

En tale, som Chas Freeman holdt i Hawaii nogle få dage før valget, med titlen, »Ét bælte, én vej«, slutter med den pointe, at

»USA må nu indse, at det nye paradigme, defineret af AIIB og den Nye Silkevej og alle de andre initiativer, som Kina har taget, er det nye spil i byen«.

Og Chas Freemans pointe er, at amerikanerne ikke er med i spillet. Tiden er nu inde til, at amerikanerne går med i dette og indser, at det er i vores egen interesse at gå med i initiativet for Ét bælte, én vej (OBOR). Chas Freeman siger:

»Kinas voksende indflydelse er en meget god grund til at søge at få en plads ved siden af det, både i de nye og gamle råd i den fremvoksende, multipolære verden, snarere end forgæves at søge at ekskludere det. USA må være konstruktivt og hjælpsomt, ikke negativt og kritisk – stadig mindre obstruktivt – i takt med, at alt dette udfolder sig. Amerikanere har meget på spil mht., hvordan Eurasien bliver integreret, og mht., hvordan dets relationer med andre kontinenter og regioner bliver. Tiden er inde til at komme med i spillet«, konkluderer han; »tiden er inde til at deltage i udarbejdelsen af ordenen efter Pax Americana. Tiden er inde til at bruge Kinas initiativ til amerikansk fordel.«

Jeg kunne sige mere endnu, men jeg vil blot fastslå den pointe, at tiden nu er inde til at anerkende det fulde ansvar af det intellektuelle lederskab, som LaRouchePAC har defineret og fortsat leverer. Og, med de **Fire Nye Økonomiske Love**, med implikationerne af **Alexander Hamiltons økonomiske rapporter**, der oprindeligt definerede og skabte USA, og med anerkendelse af, hvad klokken er slået; og med skiftet til en totalt ny, international, økonomisk og strategisk orden, er det vores ansvar at mobilisere USA og bringe det ind i denne nye orden.

(Herefter følger aftenens diskussion; se video/engelsk udskrift.)

WE MUST SET THE AGENDA!

THE UNITED STATES MUST JOIN THE NEW SILK ROAD.

International Webcast, Nov. 11, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's November 11, 2016.

Happy

Veterans' Day! My name is Matthew Ogden, and I would like to welcome you to our regular weekly Friday evening broadcast here

from larouchepac.com. I'm joined in the studio today by Ben Deniston, my colleague, as well as Kesha Rogers, member of the LaRouche PAC Policy Committee and former candidate for Federal office – United States Congress and US Senate – joining us from

Houston, Texas; and Michael Steger, joining us from San Francisco, California, also a leading member of the LaRouche PAC

Policy Committee.

I hope everybody had a chance to see the post-election broadcast special that we posted on this website on Wednesday; which included some direct video statements from both Lyndon and

Helga LaRouche. We've had a chance to speak with Mr. LaRouche several times since then, including just about an hour ago; and

Mr. LaRouche continues to make the point that this is a highly inconclusive situation; very undefined. We have yet to get the

full facts on what the implications of the incoming administration will be, but two points are very clear. And I think as people have observed very clearly, this has been a total

repudiation of the entire Obama-Clinton-Wall Street apparatus that had taken over the Democratic Party; but also, at the same

time, the Bush-Cheney Republican Party apparatus. Both

parties

have now ceased to exist in their previous form, and we are in an

unprecedented situation inside the United States. The other point which is very clear is that the LaRouche Political Action

Committee has set the agenda; and this point should have been clear for years leading into this, including from Kesha Rogers'

successful, highly impactful campaigns for Federal office.

But

we've put on the agenda: Glass-Steagall; the immediate necessity

to shut down Wall Street; and the fact that the American people

were not willing to accept the Obama-Clinton agenda to bring the

United States into World War III with a confrontation with Russia. But we must continue to do so, and we must continue to

set this agenda. There can be no alternative, no replacement for

a continued mobilization and a continued clarity of leadership coming from the LaRouche Political Action Committee and our allies.

Now, I would like to read a short portion of the lead item

which was posted on the LaRouche PAC website today, because I think it very clearly defines what Mr. LaRouche's current analysis of this situation is. And then we can open up the discussion from there. But the title is, "Trump Victory Is Only

a Reprieve from War Danger Unless a Much More Fundamental Change

Can Be Enacted". It begins by stating the following:

"The election of Donald Trump and the defeat of both Hillary

Clinton and Barack Obama has provided a short reprieve in a drive for World War III against Russia, so long as Obama is prevented from taking some kind of insane action in his remaining lame duck weeks in office. The fact that an immediate danger of nuclear war is off the table for the time being is important; but it does not address the other grave crises that the world is facing.

"The trans-Atlantic financial system is still on the edge of total disintegration, and unless that problem is immediately addressed, the conditions will soon re-emerge for global war. To solve that imminent crisis, the US Congress must immediately pass the pending legislation in both Houses, to reinstate the original Glass-Steagall Act of 1933, breaking up the too-big-to-fail banks into totally separated commercial and investment banks. This must be the first order of business when Congress returns to Washington early next week."

This continues by saying: "Well beyond that urgently required action, other measures must be taken to forge a new kind of relations among the leading nations of the planet." This is something we will elaborate much more during the course of this broadcast, but this statement goes on to cite some statements that were made by Sergei Glazyev, a leading advisor of President Putin; Chas Freeman, a top and very distinguished diplomat in

the United States diplomatic community; and otherwise, that make the very clear and correct point that now is the time to realize that the world is moving into an entirely new paradigm. And beyond just a détente between the United States and Russia, which is a potentially very positive development, the United States must also reciprocate the offers from China to enter into this New Silk Road, New Paradigm program; entering into the AIIB, joining the New Silk Road in a very concrete and definitive way.

Now, what can be very clearly defined, is that Mr. LaRouche is the leading statesman on the scene right now in the United States. The Four New Laws that we have been repeatedly emphasizing over the course of the recent several months leading into this election, continue to be the number one agenda item. Of course, that begins with Glass-Steagall, but the entirety of the program is a Hamiltonian renaissance for the United States.

Now, during a discussion we had earlier today, Helga Zepp-LaRouche emphasized this supplementary pamphlet which was issued by the LaRouche Political Action Committee almost a year ago – "The United States Must Join the New Silk Road; a Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance". And this very concretely lays out how the United States can join this New Paradigm.

Now, I'd like to just begin with a few excerpts from these statements that were made by Sergei Glazyev and Chas Freeman, which I think clearly get to this point; but I think a lot

more

can be said. This is an interview with Sergei Glazyev from {Itar

Tass} in the aftermath of the Presidential elections:

"According

to Glazyev," this article says, "the result of the US elections

show that 'The American people don't want war. For the first time

in the world's history, there is a chance to a new global economic order without waging a world war.'|"

And then Chas Freeman, in a speech called "One Belt, One

Road" which was delivered in Hawaii a few days before the election, end with the point that "The United States must now realize that the new paradigm defined by the AIIB and the New Silk Road, and all of the other initiatives that have been taken

by China, is the new game in town." And Chas Freeman's point is

that Americans are not in the game. Now's the time for us to enter into this and to realize that it's in our interest to join

the One Belt, One Road initiative. Chas Freeman says, "China's

growing influence is very good reason to seek a seat alongside it, both in the new and old councils of the emerging multi-polar

world, rather than continuing to futilely try to exclude it. The

United States needs to be constructive and helpful, not negative

and critical – still less obstructive – as all this unfolds.

Americans have a big stake in how Eurasia integrates, and in what

its relationships with other continents and regions become.

Time

to get in the game," he concludes; "time to participate in crafting the post-Pax Americana order. Time to leverage China's initiative to American advantage."

And I could go on, but I want to just make the point that now is the time to recognize the full responsibility of the intellectual leadership that LaRouche PAC has defined and continues to deliver. And taking the Four New Economic Laws, taking the implications of Alexander Hamilton's economic reports, which defined and created the United States in the first place, and recognizing what time it is; with the shift to an entirely new international economic and strategic order, it's our responsibility to mobilize and bring the United States into that new order.

So, I'll just leave it at that; and I think we can explore some of the implications of this in discussion with Kesha and Michael.

KESHA ROGERS: OK, I will start in response by saying that what has to be recognized is that the fight has never been a matter of party politics, one party over the other; because as President George Washington said, "Party politics is the bane of our nation's existence." What we saw during my campaigns for US Congress, was very instrumental in that; because the people I was able to pull together were people from all different types of backgrounds. It was a question not of just what party you belonged to, or what your race was, or any of that; but this question of what do we want to see for our nation and for the future of our nation? Reviving the vision and the ideas of

President John F Kennedy, President Franklin Roosevelt; people of all different types of backgrounds – as has been stated – came together around Glass-Steagall to defy Wall Street, and they continue to do so. The Republican Party, the Democratic Party, and so forth. So, I think it's important to note that what we have identified is a question of the direction that mankind has to take; that the people of this nation have come together on a few accounts that have been completely against what the establishment had thought would happen. During my campaigns, the victories around the two nominations despite the fact that the party establishment did everything in their power to create a divide against the truth that myself, Mr. LaRouche, and our slate were saying; that Obama represented a threat to this nation. The cancelling of the NASA Constellation program, the continued policies for backing Wall Street against the interests of the population. The second time that we saw the population come together in a real way – as has been said on a number of occasions here – is the JASTA vote. The JASTA vote was not a – Justice Against Sponsors of Terrorism Act – was not a Republican or a Democratic issue; so I think we are now eliminating the party system. This has been a big part of what I have been advocating, what Mr. LaRouche has been advocating is that we have to have a new conception of mankind brought forward. I think it's been very clearly stated in the discussions that we've had with him, that are really continuing and hopefully we can get that developed in this discussion today. The idea that this

is

not just a US issue; now we're talking about how do we improve and develop new conceptions of international relations. New conceptions of relations among human beings.

Just a couple of things I want to start off with to develop

that. First of all, just in the discussion we had with Mr. LaRouche yesterday, in response to the election and where we must

go from here, he said we will get a unity among human beings as

human beings. The US and Russia can work together as human beings; and we are looking at mankind in a universal way. We are

going to learn how to apply our minds. People have to see the meaning of their existence in a way that most people have not. If we're really going to conceptualize that idea, I think what we're going to discuss here today is: 1. The concrete policies

that are needed to bring together the type of collaboration as we're seeing develop from the development of the BRICS nations

—

Brazil, Russia, India, China, South Africa — and their cooperation. The development of the AIIB, and the offer of cooperation through the Silk Road, by President Xi Jinping to the

United States. People probably remember that Obama rejected it.

Now, the mission is, we have to reverse the rejection. We have

to work with Russia; we have to take up China's offer. But we have to take it up in a bigger way than just around treaty agreements or working together on international cooperation of projects. Those things will be essential, but the essential is

going to be the development of a new, unified, international mission of a new direction for mankind in space

collaboration. I want to develop that a little bit more, but I will stop right there, because I think we need to pull a few more things together to come back to that point.

MICHAEL STEGER: The underlying ability for the LaRouche organization and LaRouche PAC to operate as a leading force on the planet has been something that eludes most people. It's not something that's in the predicates of the policies we've been fighting for directly; there's something philosophically more profound. It does stand out, the fact that this election, where vote came from, what people voted for – whether it be in the Democratic primary, where we saw Glass-Steagall both by Martin O'Malley and Bernie Sanders, and again even by Trump at the end of the general election campaign; where Glass-Steagall came up again. {We} were the leading factor and force of a political fight, won in the opposition of Bush and Cheney and the clear tyranny that they represented, but even more distinctly, because of the nature of Obama in this last years—which is important just to take a few seconds, not long, but just to recognize: the Republican Party for the last eight years worked with Obama. There was no real opposition to it. That's why the Republican Party is really in as much of a shambles as the Democratic Party is.

The Party system, as Kesha said, is gone, because there was no legitimate opposition to Obama, except for what we did. And it started on the Obamacare question. We led the fight entirely.

We

defined it as a Nazi program, while the Republican Party was likely going to adopt it and support it, the same way Mitt Romney

had pushed in Massachusetts. It was generally a kind of Heritage

Foundation, right-wing, healthcare reform. We recognized it to be, underlying, a fascist program of population reduction, and we've been relentless with Obama, unrelenting, on the question that this Presidency was a failure and a very danger to mankind.

But then you had Lyn's intervention following the invasion

of Libya, and the killing of Muammar Gaddafi, and Lyn's precise

insight that this represented a very accelerated drive for nuclear war. There was immediate resonance, immediate response from the leadership in Russia. Like Dmitry Medvedev, [then President, now Prime Minister]. And we saw an increasing level of

recognition, somewhat slowly, but from key figures, who began to

identify the fact that Lyn was absolutely right. And that again

became a center of the discussion of the U.S. Presidential election over the last few months.

So, you have the immediate collapse of the financial system

– which is there, we're on the precipice, this has been in the financial media now practically for a year, going back to last December, when the financial markets collapsed then. There's a very, very imminent breakdown of the trans-Atlantic financial system. It's an underlying bankruptcy, a deep bankruptcy. Then you also have the immediate drive for war. Both of those issues

have now been on the table. That's what the American people voted

for. It was a mandate for the LaRouche policy. And for the very reason that the political establishment in this country compromised on Lyn, going back to the 1980s, shut down his efforts for space exploration, for collaboration among nations, and instead put an FBI attack on him and our organization, they got this kind of revolt. Had they adopted Lyn's policies then, you wouldn't see neither the breakdown of our economy and our society, the threat of nuclear war, or the collapse of a revolutionary type situation in the United States.

The only way to really address this problem is to address it quickly. We are talking about a timeframe where if the new Administration coming in does not fulfill what the LaRouche PAC has defined as the "New Presidency," then it will fail, and fail quickly. There is a quality of crisis in the country, and so there is a level of urgency that Mr. LaRouche expressed today in our discussions. We need to get a handle on this. The policy orientation needs to be very clear. And it needs to be a comprehensive program. You can't just implement Glass-Steagall, though that's exactly where you have to start. You've got to go with the full Hamilton perspective. You've got to look at a full development of the country. And you can't go with this Wall Street garbage. It's not going to function.

A point that Kesha really made an emphasis of, and that Lyn emphasized on Wednesday following this election, stands out, because there is clearly – as Matt, you read from the Chas Freeman quote – at the highest institutional level of

recognition, that this New Silk Road orientation is in depth; it is not weak; it is not superficial. As someone from the Chinese

Consulate in San Francisco recently said, "This is not on paper.

This is on the ground. This is a real project. This is not the TPP." The question though, is how is this approached? The approach of the political establishment may be best indicated by

Henry Kissinger and these types: is to approach it from the Hobbesian view – an animalistic view of man, where you're looking for advantages. How do we take advantage of this? How do

we work with this? China is looking to their advantage. How do we

look to our advantage?

It doesn't mean that one disregards one's own benefit.

But

the emphasis that Lyn made, and I think what Kesha was developing, is that you have to look at the universal nature of

mankind. You have to look at what policies, what approach towards

the relationship among nations is of benefit to mankind as a whole, or as Helga said on Wednesday in a discussion, what used

to be referenced as the "common aims of mankind." That has to be

then the basis, the philosophical basis for a scientific foundation, for a new relationship among nations. And that really

then defines how this can be very much a new paradigm or a new era for mankind. Not only is an immediate action required, but the potential of action is perhaps greater than it's ever been.

OGDEN: Just to continue to emphasize the point that you, Kesha, brought up, the first indications, I think very clearly, of what hit with full force with this election, was what you were able to generate around your campaigns for federal office.

BEN DENISTON: Over and over again.

OGDEN: Three times in a row. Twice the Democratic nominee for Congress, and then you forced the Senate campaign into a run-off, in Texas, on precisely this LaRouche PAC program. Every time that people say, "Oh, we are so surprised, we are so shocked, none of the polls saw this coming," whether it was in this general election campaign for President, whether it was in the Brexit vote – every time somebody tells you that, you say, "No, that's actually not true."

DENISTON: Most people probably know, but it's worth emphasizing: Kesha led with "Impeach Obama." You had a Democrat leading the Democratic ticket on impeaching Obama, and that was what shocked. It was national news. It's kind of amazing that the Democrats are so far behind, so much in this crazy bubble, that they can't see where the ferment is in the population. Just to add that in there.

OGDEN: Absolutely!

DENISTON: It shocked the country, it shocked the world.

There was international recognition when Kesha won [the Democratic Party primaries for U.S. House in 2010 and again in 2012; and came in second in a field of five candidates for U.S.

Senate in 2013, but lost in the run-off]. These guys are now years and years behind the ball on this thing.

OGDEN: The other element of your campaigns, Kesha, was a clear vision for the country. This is an element of inspiration that a population which was, yes, legitimately angry and enraged against the policies of the last not 8 years, but the last 15, 16 years of both the Obama and Bush administrations, and had been ground into the dust and left behind, and were literally suffering from an increase in mortality, and so forth, as we've spoken about.

It was not only a rage factor, in terms of that, but it was also, and it continues to be – and this must be recognized – a deep desire for purpose, for meaning, for inspiration, and for a vision of what the future actually can be. And, Michael, as you were saying, it's a philosophical question: What is the meaning of mankind? What is this really all about? Why am I struggling, day in and day out? What's the meaning behind "what it means to be human?"

And so, the Number One point of emphasis in your campaigns, Kesha, and the Number One point of emphasis continues to be,

what

is the role that mankind is going to play over the next 100 years

in this solar system and in the universe? It was clear when John

F. Kennedy committed the United States to having a man on the Moon before the end of the 1960s, that this was the defining moment in the entire generation at that point. The United States

rose to the challenge because it was a truthful challenge.

We applied the Hamiltonian principles to make that happen.

You stood up and you said "We're going back to space. China is doing it." In the years since your campaigns, Kesha, China has achieved unbelievable feats. There will be a robotic lander on the far side of the Moon. If we put this on the agenda, and we say, "We are no longer going to succumb to the backwards agenda.

We're going to join hands, not only on the New Silk Road here on

Earth, but we're going to join hands with China to go back to the

Moon. We're going to go to Mars. We are going in a way which affirms the true, creative nature of the human species. We're going into space." That's the other element of this.

ROGERS: Yeah, that was already defined by Krafft Ehricke. It

was defined by Lyndon LaRouche. It was exemplified, as has already been stated, in a conception of mankind and the relationships among human beings, that most people, through the

degenerate culture that we have been immersed in, has yet to actually, truly experience. It's not just a question of "Well, I

like this policy of going to the Moon," or "Yes, we should do that," or "Kennedy's idea of going to the Moon was for

economic

profits or to put feet on the Moon and then it was going to be over." We were talking about policy for a 50-year-plus plan, or should we say, a generational.

Right now, the problem is that we have lost the conception of acting for the next generations. Most people say, especially with space policy, "Well, we'll see what this next President's going to do, but then after that we have to follow whatever the next President wants to do, and it's just going to be an up-and-down cycle. Maybe we'll have a good one who wants a good policy, and maybe we'll have a bad one." But that's not how the process works. As I said, this is a question of international relations, but also, as Krafft Ehrlicke said, the question of development of space, and what that represents for understanding our relationships right here on Earth is a Universal, an Extraterritorial Imperative.

I think these conceptions are not just things that are to be thrown around, but they really have to be conceptualized, understood, and mastered, just as Lyn's emphasis and very important call, that the only thing that can save the United States right now, and for that matter save the entire world against this economic collapse, is the return to those Hamiltonian principles – the recognition that we have to restore an understanding of what Hamilton was developing in his four reports: "Report on Public Credit;" "Report on a National Bank;" "Report on the Subject of Manufactures;" and "On the Constitutionality of the Bank of the United States."

We've done a number of very thorough presentations on those points, because that's not just something of the past, or just "policy issues," but it is the necessary direction that has to be re-established right now: how are we going to build up our capabilities on this planet to provide for the needs of every single human being? We're talking about development around food, most importantly around fusion resources—LaRouche's Fourth Law. We have to have a science-driver fusion program. This is the key aspect of China's policy for their Moon mission, and their space program — the mining of Helium-3, the development of the far side of the Moon.

This is the policy that the United States has gone far away from. We just have to just put the United States back on course again, and that the course of action has been clearly stated by the direction that China's taking with their space program. It's interesting to note: that was the direction we were going in, or slated to go in, with the development of the Moon, under not just President John F. Kennedy, but this was the policy that was being put forth prior to President Obama cancelling it.

OGDEN: I want to pick up on what you said, Michael. What the LaRouche Movement — both in the United States, but also internationally — has clearly been at the forefront of for decades, is the agenda. The intelligentsia of the planet has

concentrated itself, at key moments of history, around what the conceptions for the future must be that have been laid forward by the LaRouche Movement. I just want to bring up one point which was contained in this report. This is the transcript of an international conference that took place in June of this year. Coincidentally, it was literally the day after the Brexit vote occurred; which had the entire trans-Atlantic expert establishment on their heels. Nobody supposedly saw this coming.

But the keynote speaker at this event was Helga Zepp-LaRouche; one of the other keynote speakers was Ambassador Chas Freeman. At that point, the point of the One Belt, One Road policy, the New Silk Road policy was put clearly on the agenda. The other major agenda item of this conference was the necessity to work with Russia to resolve and rebuild the situation inside Syria. This conference was called in order to discuss the contents of this massive special report, which was published by {Executive Intelligence Review}. This is "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge"; and with the publication of this, the entire nitty-gritty aspect of what this New Paradigm really means on the ground – not on paper, as you said, Michael – was put into writing.

At that point, Helga Zepp-LaRouche called for the publication of a supplementary pamphlet which would concretely elaborate exactly how the United States would join that New Silk Road. And with all of the discussion now in the last few days of infrastructure and big projects and how to create millions of new jobs inside the United States, this is clearly the number one item of relevance. Now, we're going to play a short excerpt from

a video which was put out by LaRouche PAC about two months ago.

The full video is called "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", but this short excerpt from the concluding portion

of that video elaborates exactly how the United States could work

with China and work with these Eurasian countries to build itself

into this New Silk Road. So, I'd like to play that excerpt for

you right now.

"As part of the trans-Atlantic, the United States is also

associated with a high standard of living. However, the Wall Street-dominated, post-World War II paradigm has taken its toll

on the US economy and its people. Scrapping its agro-industrial

sector for financial and services industries, with the promise that it would make for a more competitive economy, high-earning

skilled work was out-sourced to cheaper markets abroad which provide a living wage for their workers. This flawed version of

globalization lowered the productivity of the Americas as a whole, increased the rate of poverty throughout the hemisphere,

and invited billions of dollars of illicit money flows from the

global drug trade, which to this day represent a significant portion of the cash on hand in the Western banking sector.

"However, even after the 2007-2008 crisis, when the bankruptcy of the trans-Atlantic financial system could no longer

be covered up and needed an emergency bail-out –

"| 'This is not just about Lehman Brothers; these problems are not limited to Wall Street or even Main Street. This is a crisis for the global economy.'

"— no serious structural reforms have been made to the Western financial establishment; putting the West and the rest of the world at risk of an even greater crisis.

"No wonder that in recent years, China, Russia, and other emerging economies have begun to create new international financial institutions, based on a concept of 'win-win' relations among nations and created to facilitate economic development and trade for all participants instead of preserving the hegemony of some. Instead of the exclusivity of US trade agreements like the Trans-Pacific Partnership, China has extended an invitation to the US and the rest of the Americas to join them in establishing a new era of global economic development.

" 'I state this very clearly to President Obama that China will be firmly committed to the part of peaceful development; and China will be firm in deepening reform and opening up the country ...|'

"But can the US envision a world where it is no longer the sole superpower; and instead shares that responsibility with other nations?

" '|...|.and will work hard to push forward the noble cause of peace and development for all mankind.' [Chinese President Xi

Jinping]

"The potential for US participation in the New Silk Road program is immense. One key project in EIR's New Silk Road report is finally connecting the Eurasian continent with North America at the Bering Strait. A Bering Strait provides the needed symmetry to make the One Belt, One Road strategy a global one; and would transform the two continents the same way the ancient Silk Road opened up Europe to Asia.

"Imagine boarding a magnetically-levitated train in downtown Paris or Berlin, travelling 250 miles per hour across the steppes of Siberia, through a tunnel below the Bering Strait, emerging on the other side in Alaska on your way to Manhattan. Layered with a freight and passenger rail line running north-south from Alaska to the lower 48 states from Eurasia, is the construction of the long-awaited North American Water and Power Alliance [NAWAPA]; an Apollo-era continental water management system that takes freshwater run-off from Alaska and Canada, and diverts it southward for use in the arid southwest United States.

"And while the average American will tell you these projects are impossible, the average Chinese today is building them. In the last decade, China – comparable in size to the United States – constructed over 11,000 miles of high-speed rail; and seeks to triple that number by 2020. Similarly, China's Three Gorges Dam

and South Water North projects are some of the greatest water infrastructure projects ever undertaken. In the new 'win-win' paradigm, big infrastructure investment is the new normal everywhere."

That video is available on the LaRouche PAC YouTube channel and the LaRouche PAC website. But I'd like to ask Ben to just follow that up.

BEN DENISTON: Off of the discussions that Matt referenced with Lyndon and Helga LaRouche in the last couple of days, we wanted to redirect people's attention to this supplementary pamphlet. Obviously the full report is a little bit hefty for your average American, we did want to produce this shorter, condensed kind of organizing report to really grip people and give people a sense of what it means for the United States to join this New Silk Road program, this New Paradigm. We want to make sure people know — we can bring up on the screen share here — that this full report is also available on our website. If you go under "our policies", "US Joins the New Silk Road" it's available right there; and the entirety of the report is available here. As Matthew said, this was published almost one year ago, so maybe some of the introduction might be a little bit dated to the context of the time when we put this out; but the substance, the content, is still very relevant, very crucial, and integrates together with the more recent focus Mr. LaRouche has put on his

Four Laws program.

But just to give people a very quick overview of the report, we can see here in the table of contents, it's broken into a series of chapters following the introduction. The first chapter really provides somewhat of a sketch, but a real presentation of what can be done in the United States in the context of joining this New Paradigm. So, passing Glass-Steagall; engaging in an international credit/finance system to facilitate growth, development. What does that mean? Well, as was referenced in the video, one of the mega-projects that's been on the table for a century now quite frankly, if not longer, is this Bering Strait connection; literally connecting, via high-speed rail, North America into this entire World Land-Bridge perspective. So, that's been long recognized as a keystone project. That can come together with – as was also discussed in the video – high-speed rail across the United States. As Mr. LaRouche, in his work on the Eurasian Land-Bridge and World Land-Bridge, had developed, these are more than just rail corridors; this mankind developing the interior regions of continents. Moving from a coastal dominated civilization to one that actually master the interior landmass of regions. A lot can be said, but this really goes to the heart of his science of economics, his insight, his metric of potential relative population density; how mankind can transform

the so-called "carrying capacity" of a piece of land of society with this kind of development. So, bringing in high-speed rail and all the associated infrastructure to make vastly larger regions of the territory of the United States inhabitable and developable. We have huge amounts of unused land waiting to be developed.

In the development of this report, Helga LaRouche also placed a large emphasis on the development of new cities; new renaissance cities as she called for as part of the whole development program. Bringing rail, water, power to these new regions of the country to develop new, highly-organized cities; not just urban sprawl, not just endless unorganized development. But actual cultural city centers organized around a central region, focussed on an educational, artistic focus of society; and you center your activity around that. That's also discussed in some detail in this report.

This is obviously going to create major spin-off effects in terms of job requirements; rebuilding US industry. All kinds of connected jobs required to support that kind of activity. So, this talk about creating millions of jobs, this can be done very easily in the context of this New Paradigm system. One thing we fought with in producing this report was actually gripping people with what this means. It's easy to go through the figures – this many miles of rail, this many cities, etc. – but the American people have suffered so long under a lack of this kind

of development, that it's important to really grip people and give them a sense that these are not just projects; this is your future. This is a return to the idea that every generation is going to be fundamentally better off than the generation before them. That you live your life with the recognition that your children are going to have a fundamentally better life than you were able to live; and it was because you and your generation contributed to creating that.

It's been recognized – LaRouche PAC may have been the first to point this out – but it's now generally recognized, the current youth generation does not have that. You have the first situation potentially in American history where the younger generation is worse off than their parents' generation. If you want to talk about the death rates, the drug epidemic, all these things, that's the substance of what's driving that process. Not just poverty per se, but poverty in the context of no future; complete degeneracy of society.

So, returning to this idea that there is to your job, to your employment, to your activity, to your family's activity, to your neighborhood, your city, your town. There's a purpose in investing and creating a new, higher state of living for the nation as a whole; and that's what this really means. That's driving inspiration in China, in nations working with China; in this whole One Belt, One Road program. That's what we can revive and return to in the United States; that's what these infrastructure projects really mean. It's about

mankind participating in the truly immortal nature of mankind's creative development.

And what we also address in this report, just to point this out to people directly, is an added integral element of that is a real science driver program. So, we have on the one hand – it's not separated, but together with the idea of joining the New Silk Road, rebuilding the United States on a higher level with new infrastructure, a new standard of living; also engaging in the science driver programs and technology driver programs that push to new frontiers. Fusion power. With fusion power, you can completely transform mankind's capabilities; you can blast mankind up to a higher level of potential existence. Both in making power available, but also completely revolutionizing all kinds of production, industry, technologies; it's a totally new stage for mankind.

This goes directly together with space; the development of the Moon, the development of helium-3 resources on the Moon as a key fusion fuel. So, bringing mankind really into a level of a Solar System species, a Solar System existence; and learning – we had some discussion with Mr. LaRouche earlier today – learning what the Solar System is really all about. There are some of the most basic things we still don't understand about how the Solar System works; even how the Moon works. Our knowledge is still extremely limited in terms of what mankind is

existing

in here in this Solar System; let alone what the Solar System is

doing in the galaxy, and how to understand these kinds of things.

Recognizing that that is kind of the first of the substance of these kinds of revolutions of mankind's ability to exist. If we

discover these higher levels of the principles organizing the fundamental nature of the universe, we can uniquely utilize that

understanding to transform how we act.

So, it's this intimate connection that Mr. LaRouche, I believe, is the first to really define scientifically between fundamental scientific discovery and the crucial role of real scientific method in that context, and what people call economic

progress and economic growth. That's the integrated central picture that we have to present and break through on; and we have

presented it in a somewhat short but moving and condensed and illustrated way in this report. So, Helga had specifically requested that we draw people's attention again to this important

piece of organizing ammunition that we have; to move people in this time of ferment, in this time of potential, to not sit back

and wait for something to happen, but to take action. Realize this is the future we can create. We've just had an opening created that gives us the potential to act; it's not here yet, but now we have a potential that we have not had for four terms

of the Presidency. So, I think this is critical that we get all

this on the table and move immediately with the recognition that

this is the true mission of mankind.

STEGER: I would just like to say, on the Four Laws, which captured this policy direction, the subtitle is that this is not an option, but an immediate necessity. And I think it's worth making it clear that these are not policy options from the standpoint of government. These Four Laws and this orientation that Ben just laid out, is actually a necessary and integral functioning of any competent form of government. Hamilton uniquely understood that at his time; there was resistance from the slave-based oligarchy at that time which opposed the recognition that the economic power to unleash mankind's advancement, to orient mankind towards this level through manufacturing, through industry, and especially through the scientific process. But that was an integral part of what government required to fulfill its obligation to the well-being of its population and its posterity. So, these Four Laws are a necessity not simply because of the economic crisis; they must be adopted by government as laws. Our government today, to secure for the first time as Glazyev said, for the first time, world war is no longer a danger; and for the first time the United States will set the leading example of a form of self-government based on the highest scientific conception of mankind based on these Four Laws; and have the economic power and potential to unleash that unique characteristic of mankind. These Four Laws are of that quality of significance.

OGDEN: This is the immediate action agenda. And as

Lyndon

and Helga LaRouche said earlier, there's a lot that's undefined;

there's very inconclusive facts available right now. But the one

thing that is clear, is that we need a full-scale mobilization from the people who are involved in the activities of LaRouche PAC, to immediately force the Glass-Steagall agenda. Congress is

coming back into session at the very beginning of next week – Monday and Tuesday. They need to be confronted with an absolute

torrent, a flood of calls and activity from around the country to

say "There is nothing else; this is agenda point one." And to pull out all the stops on this entire program. We've emphasized

we have the ability to pull together the entire country on the Four Laws action page; this is action.larouchepac.com/fourlaws.

If you haven't signed up there yet, that's available. There's also a place where you can submit your reports. All of the material that you need is on that website, including the Alexander Hamilton four reports and Mr. LaRouche's original document, "LaRouche's Four Laws". Then as Ben just showed you,

we also have this supplementary page, a digital pamphlet that we

produced; "The United States Joins the New Silk Road". This is

also available on the LaRouche PAC website.

So, we are in undefined and uncharted territory right now; I

think people are recognizing that at the point that the United States, for example in the 1930s, faced similar situations, it was only because of the immediate leadership that Franklin Roosevelt provided with the entire program – this was the

initial Glass-Steagall, this was a reorganization of the entire

bankrupt financial system, this was immediately getting people back to work – that is the agenda. At that point, it was undefined what was going to happen; it was because Franklin Roosevelt provided the kind of leadership that he did, that prevented what could have been a very dangerous situation from degenerating into that. It's our responsibility to place that onto the agenda now. Nobody else is going to do that. We have a

short reprieve, a short window of reprieve from the danger of World War III. You have qualified leadership from around the world tentatively reaching out and saying we are ready for an entirely new paradigm of relations with the United States. Russia, China, other countries around the world. But the United States that they want, is LaRouche's United States.

So, thank you very much for joining us. I'd like to especially thank Michael and Kesha. Kesha, thank you; and I'm sure we will be looking to you for some more in the near future.

And I'd like to thank Ben for joining me here in the studio. Please stay tuned to larouchepac.com. If you haven't subscribed to our YouTube channel yet, do so immediately. And subscribe to our weekly and daily emails as well. Thank you and good night.

POLITISK ORIENTERING 10. nov., 2016: Donald Trump! Hvad det betyder, og hvad LaRouche-bevægelsen nu må gøre. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Et globalt chok til et dødt system

*Leder fra LaRouchePAC, 9. november, 2016 – Donald Trumps
slående valgsejr tirsdag kan kun korrekt forstås i sammenhæng*

med globale udviklinger, der alle reflekterer en stærk, folkelig afvisning af systemet med krig og åger, der har domineret det transatlantiske område i de seneste seksten år med Bush' og Obamas præsidentskaber. Denne revolte har en international karakter og reflekteredes i juni måned i år, da britiske vælgere afviste den Europæiske Union i Brexit-afstemningen. Vi ser refleksioner af denne revolte i Tyskland, hvor Merkel-regeringens anti-russiske politikker møder en mur af modstand, inklusive fra ledende tyske industrikredse, der ser handel og samarbejde med Rusland som et eksistentielt krav.

Dette mønster går længere end til betydningen af begivenhederne i USA alene, hvilket på ingen måde skal forsmå betydningen af de amerikanske vælgers revolte imod Wall Street/Washington-etablissermentet. Et betydeligt antal amerikanske vælgere så Hillary Clinton som en fortsættelse af de seneste 16 års gamle, dårlige politikker, og de så hende desuden som en person, der ville få os ind i en krig med Rusland, som kunne betyde afslutningen af liv, som vi kender det, på denne planet.

Valget af Trump var et valg imod faren for krig, der i stigende grad kom til at være associeret med Hillary Clintons anti-Putin tirader under hele kampagnen. Det var et valg for en overhaling af USA's økonomiske politik, der begynder med genindførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling, som Trump åbent tilsluttede sig under en vigtig kampagnetale i Charlotte, North Carolina, hvor han også advarede om, at Hillary Clinton ville starte Tredje Verdenskrig, hvis hun blev valgt.

Mandatet fra 8. november er givet til en fornyelse af traditionelle, amerikanske politikker og værdier, der begynder med en genoplivning af realøkonomien gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og genopbygning af industrien.

Lyndon og Helga LaRouche leverede et stærkt budskab i en dialog med medarbejdere den 9. nov., **der i uddrag blev udsendt på LPAC-TV som et specielt webcast efter valget.**

Hr. LaRouche krævede en »New Deal for Universet«, der omfatter en genoplivelse af USA's rumprogram, i partnerskab med nationer som Kina, der har fortsat menneskeheden udenjordiske forpligtelse, mens USA, under præsident Barack Obama, rent faktisk har lukket det engang storslåede amerikanske rumprogram ned. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede, at tiden er inde til, at menneskeheden må se længere end til kun nationale interesser, og til menneskeheden som helhed.

»Vi må række ud og se menneskeheden i et større lys ved at udvide menneskeheden magt ud i universet«,

erklærede hr. LaRouche.

Der er en global bevægelse, der går i retning af sådanne dybtgående ideer og udfordringer. Denne bevægelse reflekteres i Kinas lederskab inden for udforskning af rummet og i det voksende kinesisk-russisk-indiske samarbejde omkring udviklingen af det eurasiske område, gennem storslåede infrastrukturprojekter. Det er kun i sammenhæng med disse globale, dybtgående forandringer, at den fulde betydning af tirsdagens valg kan blive korrekt forstået. Afvisningen af det gamle, døende system, der er vældet ud af de amerikanske vælgere, er et begyndelsespunkt, men ingen garanti. Det vil kræve arbejde, men vejen er afstukket.

Foto: Den valgte præsident Donald Trump under sin første optræden til et offentligt borgermøde, 19. august, 2015, i Pinkerton Academy i Derry, NH. (Photo: Michael Vadon CC-SA).

Og nu til den virkelige kamp – imod Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, 8. november, 2016 – Med begyndelse i sin **Internet-udsendelse efter valget, kl. 1:00 EST onsdag**, mener LaRouchePAC, at amerikanerne nu kan genoptage den kamp, der virkelig har betydning for deres fremtid og nationens overlevelse.

De kan fortsætte, hvor de slap, med at rette op på kampen mod terrorisme, hvor de tvang den saudisk/britiske rolle ud i det åbne denne sommer og besejrede præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod »Loven for juridisk retfærdighed mod sponsorer af terrorisme« (JASTA). Der er nu en mulighed for at vinde juridisk retfærdighed mod Wall Street, begyndende med en ny Glass/Steagall-lov.

Både Donald Trump, der har lovet at genindføre Glass-Steagall, og Hillary Clinton, der er imod en sådan genindførelse på vegne af Wall Street, vidste, at dette er et spørgsmål om en umiddelbart afgørende handling for amerikanerne. Den tidligere chef for Commodity Futures Trading Commission[1], Bart Chilton, blev i et Bloomberg-interview på valgdagen spurgt, om der var nogen af Trumps politikker, der kunne være stærke nok til at blive vedtaget af Kongressen under et Hvide Hus med Clinton. Chilton svarede, »Dette er overraskende – men Donald Trump var ikke særlig klar om ret meget i sit program, men der var én ting, han udtalte sig klart om: at bringe Glass/Steagall-loven tilbage.«

Det repræsenterer økonomisk retfærdighed, som et stort antal amerikanere ønsker og nu virkelig kan kæmpe for.

Onsdagens Internet-udsendelse på <https://larouchepac.com> vil

gøre det klart, hvad en succes i denne kamp kan føre til. Vi må have udstedelse af statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet, ved at iværksætte højteknologiske infrastrukturprojekter. Dette behøver igen en »videnskabelig drivkraft« for en økonomisk genrejsning, med opnåelse af fusionskraft og udforskning af rummet som videnskabens fremskudte grænser. Det betyder et samarbejde med de asiatiske magter omkring den »Nye Silkevejs« projekter, både på Jorden og i rummet.

Amerikanerne er enige om dette: om beskæftigelse, der er produktiv og må give bedre løn; om en ny, national infrastruktur; om at afslutte 15 års uophørlige, katastrofale krige under Bush og Obama.

Vi står over for de næste to måneder, hvor vi stadig har en Wall Street-marionet i Det Hvide Hus; og måske vælges endnu en sådan til hans efterfølger. At Barack Obama fuldstændig har svigtet det amerikanske folk og efterladt dem økonomisk ødelagt og døende, siden krakket i 2008, blev ligefremt indrømmet af Bill Clinton selv under en privat fundraiser-begivenhed for et år siden, i skadende bemærkninger, der sluttelig, men først på valgdagen, blev offentliggjort.

Og Hillary Clinton »er ikke Bill«; efter i fire år at have tjent som Obamas »marionet for marionetten«, er hun blevet en rig kvinde ved at få betalt enorme summer for at tale ved 50 hemmelige strategimøder for Wall Streets og City of Londons topbankierer. Hun tilhører Wall Street; de har ærligt og redeligt købt hende. Det amerikanske folk kan ikke se hen til hende for noget som helst. Kun krig: Obamas politik, i en eskaleret form, med krige og provokationer imod Rusland og Kina.

Uanset, hvem, der har »vundet« præsidentvalget, så har millioner af amerikanere forstået, at nationens fremskridt nu afhænger af *deres egne* handlinger; og at de er rede, og forhåbningsfulde nok, til at handle.

Foto: Statuen af George Washington ser ud over New Yorks Børs fra Federal Hall (USA's første parlamentsbygning). [photo Gryffindor/wikimedia]

[1] uafhængigt regeringsorgan, der regulerer handel med futures og optioner på råvaremarkedet

Kina vil oprette en Central- og Østeuropæisk Fond på €10 mia.

6. nov., 2016 – I kølvandet på sit møde med 16 central- og østeuropæiske (CEE) ledere i Riga, Letland, den 5. nov., annoncerede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at »Kina vil oprette en investeringsfond på €10 mia., der skal administreres af Kinas Kommercielle Bank og skal finansiere projekter inden for sektorerne infrastruktur, hightech-varefremstilling og forbrugsgoder i Central- og Østeuropa«, rapporterer *BRICS Post* i dag. Fondens mål er at rejse €50 mia. til finansiering af projekter inden for ovennævnte sektorer, iflg. banken.

I sin rapport om begivenheden skrev Reuters: »Fonden vil blive støttet af regeringen, men vil operere under almindelige forretningsbetingelser og ledes af markedet. Central- og Østeuropa er en del af Kinas moderne Silkevej ... Kinas vicehandelsminister Gao Yan sagde sidste år, at kinesiske selskaber allerede har investeret mere en \$5 mia. i CEE-lande.«

BRICS Post rapporterede også, at Li sagde, han støttede væksten af et investeringsvenligt miljø mellem Kina og CEE-landene. Til dette formål sagde den kinesiske premierminister, at »Kina var klar til at påbegynde konstruktionen af industri- og teknologiparker i samarbejde med CEE-nationer.« Li har sagt, at hans land anser Letland, der var vært for topmødet, for at være en vigtig transitstation for handel mellem Kina og EU.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang deltager i regeringsledermøde mellem central- og østeuropæiske lande og Kina i Riga, Letland, 5. nov., 2016.

Geopolitik i Washingtons interesse – eller politik for menneskehedens fælles mål?

Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil terningerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland, 4. nov., 2016.

RADIO SCHILLER den 7. november 2016: Det vigtigste efter valget i USA: kampagnen for LaRouches Fire Økonomiske Love

Med formand Tom Gillesberg

I Hamiltons fodspor: »LaRouches Fire Love for global,

økonomisk genrejsning og civilisationens vækst« Af Helga Zepp-LaRouche; Tale til Schiller Institutts konference den 29. okt. i Manhattan, New York

Men det andet område må komme fra en bevidst beslutning om, at verden behøver et nyt paradigme; at, hvis vi forbliver inden for rammerne af det nuværende paradigmes aksiomer, med geopolitik og globalisering, så mener jeg ikke, at vi kan løse det. Det, vi må gøre, er at skabe en renæssance, en kulturel renæssance, der udgår fra den idé, at mennesket ikke er et dyr, og at, selv om mange mennesker i øjeblikket opfører sig på en dyrisk måde, så er mennesket den eneste skabning, eller den eneste art, der er i stand til at overvinde enhver begrænsning af sit eget intellekt og af teknologiske vanskeligheder. Hvad som helst, menneskeheden ønsker at takle, kan den gøre.

Download (PDF, Unknown)

Ny økonomisk verdensorden:

Malaysias premierminister Najib i Kina – endnu et søm i Obamas 'Omdrejningspunkt Asien'- ligkiste

Tirsdag, den 1. nov., 2016 – Den malaysiske premierminister Najib Razak har yderligere afsløret, at Obamas plan om at bruge sydøstasiatiske nationer som syndebukke for sin militære konfrontation med Kina er kollapsede. På dag to af sit ugelange besøg i Kina underskrev Najib en toårig forsvarsaftale med Kina og økonomiske aftaler til \$34,4 mia., inklusive byggeriet af en Øst-Vest jernbanelinje, og sandsynligvis også en højhastigheds-jernbanelinje fra Kuala Lumpur til Singapore.

Forsvarsaftalen er især et slag i ansigtet på de neokonservative i Washington. Malaysia vil købe fire skibe, der kan medføre missiler og har en landingsplatform til helikoptere, til kystvagtmision. To vil blive bygget i Kina, og to i Malaysia, hvilket også muliggør en overførsel af teknologi. »Jeg kalder denne beslutning for en milepæl, for før dette, havde vi ikke købt sådanne skibe fra Kina«, sagde Najib ved en pressekonference efter sine bilaterale drøftelser med den kinesiske premierminister Li Keqiang. Han behøvede ikke at nævne, at det meste militærudstyr er kommet fra USA.

Øst-Vest jernbanelinjen vil løbe fra Port Klang, nær Kuala Lumpur ved Malaccastrædet, over halvøen og dernæst mod nord langs østkysten til nær ved den thailandske grænse. Dette vil være til enorm fordel for udviklingen af østkysten, der er fattigere og mindre udviklet end vestkysten. Najib sagde, Kina havde indvilget i at bevilge bløde lån til Malaysia til byggeriet af østkystens jernbanelinje, der skønnes at ville

komste omkring \$13,2 mia.

Alt i alt blev 14 forståelsesmemoranda underskrevet i Folkets Store Hal, inkl. til byggeri af en ny havn ved Malaccastrædet.

»Lederne fra de to sider aftale at yderligere fremme den ordentlige bilæggelse af spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem dialog, gennem en bilateral kanal«, sagde den kinesiske viceudenrigsminister Liu Zhenmin til reportere. »Lanceringen af flådesamarbejde mellem de to sider er selvfølgelig signifikant for vore bilaterale bånd. Det er en afspejling af det meget høje niveau og den gensidige politiske tillid mellem vore to lande«, sagde Liu.

Det meste af den vestlige dækning af disse begivenheder siger, at Najib er i færd med at vende sig bort fra USA og hen imod Kina pga. FBI's undersøgelse af One Malaysia-skandalen, der omfattede en pengehvidvask ind i USA af mulige penge fra den uafhængige rigdomsfond i en størrelsesorden af \$1 mia. Alt imens denne skandale er signifikant, så har Najib aldrig ændret sin kurs for stærke bånd til Kina (dette er hans tredje besøg under sin administration), og han responderer i en vis udstrækning til de samme spørgsmål, som præsident Duterte i Filippinerne – han ønsker ikke en krig, og han ønsker at samarbejde med Kina.

Foto: Malaysias premierminister Najib Razak, venstre, med Kinas præsident Xi Jinping, i Kuala Lumpur, Malaysia, i 2013.

Obamas og Hillarys

krigspolitik kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 3. november, 2016 – En revolution finder sted i verden i dag. Den startede i Asien, hvor den allerede er langt fremme, med Kina, Rusland, Indien og i stigende grad også Japan, der samarbejder for at skabe en udviklingsproces for verden som helhed, baseret på videnskab, innovative teknologier, udstrakte, regionale infrastrukturprojekter, store spring fremad i udforskning af rummet og reel udvikling af de forarmede nationer i Afrika, Latinamerika og Asien. Som man vil se af nedenstående rapport, så har denne dag, ligesom stort set hver eneste dag af dette nye paradigme, set et utroligt niveau af nye samarbejdsprojekter, lanceret af disse eurasiske nationer, mellem hinanden indbyrdes, og som rækker ud til udviklingssektoren gennem fælles udviklingsprojekter.

Virkningen af denne revolution er nu endelig i færd med at nå ind i USA, efter betydningsfulde gennembrud i Europa gennem de Nye Silkevejsprojekter, der kommer fra Kina og når ind i både Øst- og Vesteuropa. Dette skifte, der nu finder sted i USA, kan spores direkte tilbage til Lyndon LaRouches arbejde.

I takt med, at præsidentvalgkampagnen udviklede sig i løbet af det forgangne år, begyndte alt, Obama rørte ved, at smuldre. Obamacare afsløredes som den katastrofe, LaRouche havde forudsagt, den ville være. Modtageren af Nobels Fredspris er blevet afsløret som en massedræber, der har allieret sig med terroriststyrker i hele Sydvestasien for at vælte suveræne regeringer. Det er nu blevet afsløret, at præsidenten, der skulle rydde op i det Wall Street-rod, som George Bush efterlod, har nægtet at sagsøge så meget som én eneste bankier, selv med det faktum, at de forbrydelser, som er begået af Wells Fargo, med HSBC's narkopengehvidvask og med en tilbagevenden af en spekulativ derivatboble i JP Morgan Chase og alle de andre, for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, står klart og tydeligt i offentlighedens lys. Den præsident, der

aflagde løfte om at bringe Håb og Forandring, har skabt den største epidemi af opiater og narkotika i nationens historie, i en ungdomsgeneration, der har mistet ethvert håb om en fremtid og vælger narkotika eller selvmord, eller begge dele.

Og Hillary Clinton valgte en kampagne på dette fundament og tilføjede den kendsgerning, at hun er ivrig efter at starte en militær konfrontation med Rusland, som, åbenlyst for alle undtagen de blinde, vil være det samme som at haste hen imod global, atomar udslettelse.

Men, tingene har ændret sig i løbet af de seneste uger. Mange mennesker har stillet spørgsmålstegn ved LaRouches afvisning af at vælge side i dette valg, men i stedet har insisteret på, at hans tilhængere arbejder på at introducere en seriøs politik i en kampagne, der næsten udelukkende har været et afskyeligt, pornografisk slagsmål om at forsøge at rive tøjet af hinanden! Denne seriøse politik måtte begynde med Glass- Steagall, insisterede han, for at lukke Wall Streets kasinoøkonomi ned og genindføre en kreditpolitik i nationen, efter Hamiltons principper. Dette betyder at kanalisere statslig kredit gennem en genindført Nationalbank for USA, der skal erstatte det bankerotte Federal Reserve-system (centralbanksystem), med det formål at finansiere en transformation af nationen med videnskab som drivkraft, og som er centreret omkring en genoplivning af NASA's rumprogram, udvikling af fusionskraft og et vidtstrakt program for hård og blød infrastruktur – det, LaRouche kalder sine **Fire Love**.

Donald Trump har krævet en vedtagelse af det 21. århundredes Glass/Steagall-lov og fordømt Hillarys (og Obamas) sleskhed over for Wall Street. Han er gået længere end til at foreslå samarbejde med Rusland for at knuse ISIS, hvilket er bemærkelsesværdigt, men utilstrækkeligt, og til at advare om, at, et valg af Hillary vil betyde en atomkrig.

Begge disse spørgsmål identificeres internationalt med Lyndon LaRouche. Hans indsats for at introducere virkelighed i

kampagnen har haft en virkning, der kan og må forhindre krig og påbegynde reformen af de kollapsende, transatlantiske økonomier.

I dag talte LaRouche om dette nye potentiale, men advarede om, at tiden ikke er til at »lade vore stemmer trækkes nedad« og falde for at følge en kandidat, men til at optrappe kampen for et revolutionært, politisk skifte i USA, og til at være klar til at handle den 9. november, uanset hvem, der vinder valget, for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love.

På et tidspunkt som det nu foreliggende, hvor verden, i den umiddelbart forestående periode, vil ændre sig dramatisk, til det bedre eller til det værre, er der ingen plads til pessimisme eller pragmatisme, og ingen grund til at give frygten lov til at afskrække os. Det nye paradigme breder sig i hele verden. Ved at genindføre vore grundlæggende principper, kan Amerika også gøre en ende på den britiske, »unipolære imperieverden«, hvis mentalitet har grebet vores nation, og gå med i at opbygge en verden af suveræne nationer, der arbejder sammen for menneskehedens fælles mål.

Foto: USS Ronald Reagan (CVN 76) i det Filippinske Hav, oktober 2016. (Foto: U.S. Pacific Fleet Flickr)

Se også f.eks.:

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen« af Helga Zepp-LaRouche

»Potentialet for Frankrig og hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen«, af Helga Zepp-LaRouche

A Renaissance in World Infrastructure: A Presentation to Engineers on the World Land-Bridge, video og engelsk udskrift.□

LaRouchePAC's massive effekt: Kandidater kræver Glass- Steagall

2. november, 2016 – Amerikanerne kræver en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at lukke Wall Streets kasinobankvirksomhed ned, i takt med, at de udtrykker stærk opposition til præsident Barack Obamas og Hillary Clintons krig-og-Wall Street-politik

* I en tale i Charlotte, NC, den 27. okt., krævede Donald Trump Glass-Steagall: »Clinton-politikken bragte os den finansielle recession – gennem at ophæve Glass-Steagall [1999], fremme subprime-lånene og blokere for reformer af Fannie og Freddie. Tiden er inde til det 21. århundredes Glass-Steagall og, som en del heraf, en prioritering af hjælp til, at afroamerikanske virksomheder kan få den kredit, de behøver ... Lige ret, og lige retfærdighed, for alle betyder de samme regler for Wall Street. Obama-administrationen stillede aldrig Wall Street til regnskab.«

* En opinionsundersøgelse, hvori deltog 1000 Demokratiske vælgere i staterne Ohio, Pennsylvania, Florida og Missouri, og hvor spørgsmålet lød, »hvad bør der gøres mht. Wall Street-bankerne«, viste, at 70 % sagde, »genindfør Glass/Steagall-loven«. Opinionsundersøgelsen blev rapporteret den 1. november.

* Den 1. nov. opslog kandidaten til Kongressen i Ohios 4. Kongres-valgkreds, Janet Garrett, på sin hjemmeside et krav: »Vi må vedtage Glass-Steagall og lancere en Ny National Infrastrukturbank«. Garrett sagde, »Hvis jeg bliver valgt,

har jeg til hensigt at 'lægge kraftigt og omgående ud med' et angreb på det nuværende, økonomiske rod. Jeg vil anråbe ånden fra Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage og vil indstille til, at USA's Kongres tager to, omgående skridt, som jeg selv vil deltage i:

»For det første: Vi må i Kongressen vedtage to lovforslag om at genindføre Glass-Steagall, HR 381 og S. 1709. Jeg vil omgående være medstiller af HR 381 ... For det andet: Jeg vil, straks, jeg indtræder i embedet, fremstille lovforslag til skabelse af en ny Nationalbank for Infrastruktur, med de tidligere sådanne succesrige institutioner som model.«

* Ligeledes 1. nov. udstedte den Demokratiske kandidat til Kongressen for West Virginias 1. Kongres-valgkreds, Michael Manypenny, følgende erklæring: »Jeg indstiller til, at Kongressen vedtager Glass-Steagall, samt en National Infrastrukturbank med \$1 billion.« Han sagde, »under Franklin Roosevelt blev nationen totalt genopbygget under New Deal og den efterfølgende krigsoprustning. Utallige broer, veje og offentlige bygninger blev i West Virginia ... bygget med finansiering fra FDR's Reconstruction Finance Corporation (svarer til en kreditanstalt for genopbygning, -red.) ... Ligesom dengang i 1930'erne, vil en generel politik for en massiv forøgelse af infrastrukturudvikling skabe mange tusinde jobs til arbejdere i mit distrikt og i hele nationen. Én positiv effekt vil blive at gøre en ende på epidemien af selvmord og misbrug af opiater, som resultat af fortvivlelse, fremkaldt af stagnationen.«

Dette er de massive virkninger, i en forandret, politisk situation, af LaRouchePAC's mobilisering for Lyndon LaRouches »fire hovedlove for at redde nationen«.

Glass-Steagall umiddelbart efter valgdagen; Obama kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 2. november, 2016 – Som Lyndon LaRouche bemærkede tirsdag, så vil et oprigtigt valg vise, at amerikanerne afviser Barack Obama og enhver fortsættelse af hans »eftermæle«. De hader dette eftermæle, som er evindelige og kostbare krige, Wall Streets straffrihed, økonomisk stagnation og afindustrialisering og ligegyldighed over den hærgende afhængighed af opiatier og heroin, med dens følgesvend, fortvivlelsen. Der er en følelse i den amerikanske befolkning, at, med dette mareridt af et valg bag sig, kan og må de skabe store forandringer. Larouche sagde i dag, at, selv om disse forandringer endnu ikke er afgjort, *så er meget mere nu muligt.*

Blandt millioner af opvakte og intelligente borgere er der nu en underdønning til fordel for at bryde Wall Streets kasino, ved at genvedtage Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov – for juridisk retfærd, og for muligheden for at investere kredit i økonomien, for en produktiv, økonomisk genrejsning.

Dette fremgår af opinionsundersøgelser af det Demokratiske Partis vælgere; af Donald Trumps løfte om at genindføre Glass-Steagall, i en tale den 27. okt.; af partierne valgplatforme; af kandidater i kapløb til Kongressen, og som forpligter sig til at genindføre Glass-Steagall og kredit til infrastruktur, i Hamiltons tradition.

Obama har åbenlyst til hensigt at bruge den 'handlingslammede' ('lame duck') periode, der begynder den 9. november, til at forsøge at tvinge sin sidste fornærmelse igennem Kongressen – en Wall Street-»handelsaftale«, der er blevet afvist af vælgerskaren og kandidaterne generelt. Det er Trans-Pacific

Partnerskab, TPP, der tilsigter at være hans våben til at isolere og provokere Kina til krig.

Men, han kan overvindes, hvis amerikanerne i stedet insisterer på, at Kongressen vedtager Glass-Steagall umiddelbart efter valget. Det vil forhindre Obama i at fjerne endnu flere produktive, amerikanske jobs; men det vil gøre mere end det. Det vil åbne døren til det, *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, kalder »fire hovedlove til at redde USA« – begyndende med Glass-Steagall og en nationalbank til produktive projekter med ny infrastruktur, efter Hamiltons principper.

Obamas lydighed over for Wall Street, og så hans konstante krige og dronedrab, hans dødsens farlige provokationer imod Rusland og Kina, er to sider af samme sag. Hillary Clinton fortsætter dem. De er lige så klart fejlslagne politikker, både økonomisk og strategisk – flere og flere asiatiske lande og nogle lande i Europa lægger kursen for deres økonomiske planer om, til at samarbejde med Kina og Rusland – som USA også burde gøre!

Og, lige så klart afviser det amerikanske folk disse politikker. Med Glass-Steagall kender millioner af amerikanere *begyndelsen* på det, de ønsker i stedet, nemlig udløseren for en tilbagevenden til fremskridt.

Lad os til Obamas eftermæle føje, at han var den præsident, der ikke kunne beskytte Wall Street mod Glass-Steagall.

SUPPLERENDE MATERIALE:

LaRouchePAC's massive effekt: Kandidater kræver Glass-Steagall

2. november, 2016 – Amerikanerne kræver en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at lukke Wall Streets kasinobankvirksomhed ned, i takt med, at de udtrykker stærk opposition til præsident Barack Obamas og Hillary Clintons

krig-og-Wall Street-politik

* I en tale i Charlotte, NC, den 27. okt., krævede Donald Trump Glass-Steagall: »Clinton-politikken bragte os den finansielle recession – gennem at ophæve Glass-Steagall [1999], fremme subprime-lånene og blokere for reformer af Fannie og Freddie. Tiden er inde til det 21. århundredes Glass-Steagall og, som en del heraf, en prioritering af hjælp til, at afroamerikanske virksomheder kan få den kredit, de behøver ... Lige ret, og lige retfærdighed, for alle betyder de samme regler for Wall Street. Obama-administrationen stillede aldrig Wall Street til regnskab.«

* En opinionsundersøgelse, hvori deltog 1000 Demokratiske vælgere i staterne Ohio, Pennsylvania, Florida og Missouri, og hvor spørgsmålet lød, »hvad bør der gøres mht. Wall Street-bankerne«, viste, at 70 % sagde, »genindfør Glass/Steagall-loven«. Opinionsundersøgelsen blev rapporteret den 1. november.

* Den 1. nov. opslog kandidaten til Kongressen i Ohios 4. Kongres-valgkreds, Janet Garrett, på sin hjemmeside et krav: »Vi må vedtage Glass-Steagall og lancere en Ny National Infrastrukturbank«. Garrett sagde, »Hvis jeg bliver valgt, har jeg til hensigt at 'lægge kraftigt og omgående ud med' et angreb på det nuværende, økonomiske rod. Jeg vil anråbe ånden fra Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage og vil indstille til, at USA's Kongres tager to, omgående skridt, som jeg selv vil deltage i:

»For det første: Vi må i Kongressen vedtage to lovforslag om at genindføre Glass-Steagall, HR 381 og S. 1709. Jeg vil omgående være medstiller af HR 381 ... For det andet: Jeg vil, straks, jeg indtræder i embedet, fremstille lovforslag til skabelse af en ny Nationalbank for Infrastruktur, med de tidligere sådanne succesrige institutioner som model.«

* Ligeledes 1. nov. udstedte den Demokratiske kandidat til

Kongressen for West Virginias 1. Kongres-valgkreds, Michael Manypenny, følgende erklæring: »Jeg indstiller til, at Kongressen vedtager Glass-Steagall, samt en National Infrastrukturbank med \$1 billion.« Han sagde, »under Franklin Roosevelt blev nationen totalt genopbygget under New Deal og den efterfølgende krigsoprustning. Utallige broer, veje og offentlige bygninger blev i West Virginia ... bygget med finansiering fra FDR's Reconstruction Finance Corporation (svarer til en kreditanstalt for genopbygning, -red.) ... Ligesom dengang i 1930'erne, vil en generel politik for en massiv forøgelse af infrastrukturudvikling skabe mange tusinde jobs til arbejdere i mit distrikt og i hele nationen. Én positiv effekt vil blive at gøre en ende på epidemien af selvmord og misbrug af opiater, som resultat af fortvivlelse, fremkaldt af stagnationen.«

☒ Dette er de massive virkninger, i en forandret, politisk situation, af LaRouchePAC's mobilisering for Lyndon LaRouches »fire hovedlove for at redde nationen«.

Yemenitiske børn får håndbog i fysisk økonomi, BRIKS og den Nye Silkevej

24. okt., 2016 – Yemenitterne viser endnu engang deres legendariske evne til at hæve sig op over den barbarisme, som den saudiske aggression, støttet af Obama og briterne, udsætter dem for, ved at sætte kursen mod en lysere fremtid

for deres nation og kommende generation. På samme tidspunkt, som BRIKS-topmødet fandt sted den 16. okt., og mens det amerikansk/britisk-støttede, barbariske bombardement fortsætter, sammenkaldte Yemens Kontor for Koordinering med BRIKS (YOBC) til et møde i hovedstaden Sana'a med ledere af Shawtab Foundation, et yemenitisk institut for beskyttelse af børn imod vold (<http://svc-ye.org/en/>), for at diskutere projektet om at sammensætte en håndbog for børn på basis af principperne for fysisk økonomi, BRIKS' nye paradigme for tankegang og den kinesiske Nye Silkevejs win-win-koncept. I mødet deltog også fr. Lamia El-Aryani, generalsekretær for Yemens Øverste Råd for Barndom og Moderskab, et yemenitisk regeringsorgan med forbindelse til 14 ministre og funktioner direkte under premierministeren. Dette projekts aspekt om »fysisk økonomi« kommer fra de koncepter for fysisk videnskab, som de er blevet forklaret af økonomen Lyndon LaRouche og beskrevet i *Executive Intelligence Reviews Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«* (i særdeleshed Del II, der handler om »Målestokke for Fremskridt«). YOBC har rettighederne til at udgive EIR's Specialrapport og havde afholdt ugentlige, offentlige læsninger af rapporten, hvor regeringsministre, tænketanke og NGO'er deltog, og som fik vidtstrakt dækning i de yemenitiske medier. (Rapporten findes i arabisk oversættelse)

YOBC-formand, Fouad Al-Ghaffari, udstedte en erklæring i anledningen og sagde:

»Håndbogen vil give de yemenitiske børn en særlig stemme, som er i harmoni med børnenes rettigheder i BRIKS-nationerne, gennem retten til at få den nødvendige viden og retten til at deltage, baseret på den Internationale Børnekonvention af 1992, UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Det er ligeledes en respons til det krav, som Schiller Instituttets præsident og 'Silkevejs-lady', fr. Helga Zepp-LaRouche, har fremsat, om at stoppe de voldelige videospil, der

fremprovokerer voldelig adfærd blandt den unge generation. Denne håndbog vil gøre det muligt for vore børn at bære ansvaret for missionen med at bygge den Nye Silkevej som en model for global udvikling, og i overensstemmelse med vedtagelsen i FN's Udviklingsprogram af Kinas [udviklingsprogram], som kriterie for bæredygtig udvikling frem til år 2030. Som en del af Kontoret for Koordinering med BRIKS' overvågning af BRIKS-topmødet 2016, hvor fokus er på etableringen af et finansielt system og et banksystem til infrastruktur og anden menneskelig udvikling, ønsker Kontoret at opfordre alle berørte parter til at bevilge en del af de finansielle resurser til programmerne for børns uddannelse og udvikling, fordi børnene er bærerne af de potentielle og fremtidige projekter til deres nations opbygning, baseret på et statsligt kreditsystem.«

Fr. Lamia El-Eryani er generalsekretær for regeringens Rådet for Barndom og Moderskab i Yemen, samt formand. Fr. El-Eryani opslog følgende erklæring på sin Facebook-side den 16. oktober:

»Samtidig med BRIKS' 8. Topmøde, som vil blive afholdt her til morgen i Goa, Indien, blev der afholdt et møde mellem Shawtab Foundation og Kontoret for Koordinering med BRIKS, med det formål at introducere Kontorets idé om 'Perleprojektet'. Mødet handlede om spørgsmålet om lanceringen af 'Yemenitiske børneledere for BRIKS', som vil være under Shawtab Foundations paraply og blive sponsoreret af det Øverste Råd for Barndom og Moderskab, i samarbejde med Kontoret for Koordinering med BRIKS. Kontoret for Yemenitiske Børneledere for Koordinering med BRIKS vil sammensætte et særligt program, baseret på BRIKS' økonomiske paradigmes solide principper, i en yemenitisk sammenhæng, på en måde, der vil skabe en særlig stemme for Yemens børn, der er i overensstemmelse med den Internationale Børnekonvention for børns rettigheder, og med principperne i UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Vi ønsker Yemens børn tillykke! Vi ønsker de tre

partnere i dette betydningsfulde og seriøse initiativ tillykke!»

☒ »Perleprojektet« har taget navn efter Helga Zepp-LaRouches løfte om at gøre Yemen til en smuk perle i den Nye Silkevejs perlekæde, som deltagerne fremførte i en resolution ved **Schiller Instituttets Berlin-konference, 25.-26- juni, 2016.**

Yemens hovedstad, Sana'a.

Titelfoto:

*Fouad al-Ghaffari oplæser Y0BC's hensigtserklæring for sit arbejde for at udbrede kendskabet til EIR-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, BRIKS samt fysisk økonomi i Yemen, i videoen, »**At konfrontere aggressoren med håb for fremtiden**«, (engelsk), herunder følgende punkt om en håndbog for børn:*

»- At underskrive en særlig protokol med Kontoret for Koordination med ikke-statslige organisationer (NGO'er) for Børneforsorg med det formål at udarbejde og udgive en Håndbog for Børn om Den Nye Silkevejs-rapport.«

**Helga Zepp-LaRouche
præsenterer det Ny
Silkevejsparadigme**

på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen,

støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsofbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larouche/>

»Lad os bygge det Eurasiske Tog for Fred imod truslen om en Ny Verdenskrig«

Erklæring af Helga Zepp-LaRouche og Jacques Cheminade, 21. oktober, 2016

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiell udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's

Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genrejsning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasisk kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasisk jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.

2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen«

Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche,
Schiller Instituttets
konference i Essen, 21. okt.,
2016

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornuftsniveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere fornuftsniveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm:

»Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og *EIR* et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribe nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Instituttet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet, fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om, hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har

invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.